

Manifest de les formadores i formadors de circ

Us convidem a reflexionar sobre el que està passant.

No volem debatre sobre el virus, les mesures, la propagació o els grups bombolla.

Sí que volem posar de relleu com aquesta pandèmia ha deixat al descobert la precarietat i les mancances des d'on es treballa en la formació de circ, igual que en molts altres àmbits de la cultura. La pandèmia ha donat visibilitat a aquesta desigualtat en quedar exclosa de les activitats considerades essencials les activitats formatives de les escoles de circ no reglades, (el 99% dels centres existents a Catalunya). El sistema malauradament sembla precisar per al seu manteniment essencial d'un consum voraç i d'una elevada precarietat laboral, però cal recordar que també se sosté gràcies a l'existència d'unes xarxes culturals que construeixen vincles afectius, emocionals i d'ajut mutu, i que atenuen l'impacte de la manca de sentit del present sobre bona part dels mortals. El circ neix d'aquestes xarxes i és des d'aquest punt que ja fa dècades que treballa.

Nosaltres vam fer una aposta al començament de l'estiu: vam decidir que prioritzem el dret a jugar dels infants envers la por. Vam decidir obrir espais i adaptar les nostres activitats a la nova normalitat i a les noves mesures. Volíem que les nenes i els nens, els joves i els grans, sortissin de casa per retrobar-se en un espai lúdic i creatiu, de contacte i de proximitat.

Ho vam aconseguir, cadascú amb la seva realitat, va retrobar la normalitat, va jugar, va riure, aprendre, construir.... fins i tot va haver-hi moments en els quals vam oblidar que existia el coronavirus a fora, malgrat l'olor de lleixiu i a hidrogel que impregnaven les nostres mans i les nostres sales.

Al lleure i la formació en circ hem reduït ràtios, mesurat temperatures i firmat declaracions responsables. Hem conscienciat les famílies i alumnes de la importància de la detecció de qualsevol simptomatologia, hem utilitzat mascareta, netejat, desinfectat, airejat material i espais i hem educat sobre els nous hàbits d'higiene.

Amb hores extres impagades hem fet formacions específiques, hem llegit normatives, legislacions, decrets... i tot això per adaptar les nostres activitats a les noves normes de convivència i salut.

Les dades de contagis dins del nostre àmbit demostren que ho hem fet molt bé.

Donem un servei de qualitat i els nostres usuaris i les seves famílies estan contentes, tranquil·les i segures. A més, també estem fomentant valors i ensenyant una altra manera de fer, des de la responsabilitat, la cura, el respecte dels companys/es per complir col·lectivament el deure de cuidar la salut, la teva, la meva i la de tots. Cuidar-nos és anar més enllà de la lluita contra el virus, cal que cuidem el cor, els vincles, les relacions, les emocions, que superem les pors, cuidem l'autoestima i ensenyem a respectar la vida.

Reivindicar el nostre lloc en la cultura i l'art, que és molt ampli.

Reivindicar el dret a l'art és el nostre deure social.

Ho tornem a dir:

Ho hem fet bé i la nostra feina és més que mai necessària.

Treballem com a formadors/es perquè ens agrada i ho fem des d'uns valors. Gràcies a això hi ha molts infants i joves que passen les seves tardes divertint-se, aprenent i creixent com a persones. Persones que creuen també en aquests valors.

Per què, si les dades ens diuen que ho fem bé, ens hem de quedar sense feina?

Per què no tenim cap legislació o ajuda on emparar-nos?

Un altre cop?

Sentim la desigualtat quan quedem exclosos d'ajuts i prestacions laborals, quan hi ha companys que han de tancar la barraca, hivernar si els estalvis ho permeten, reduir les seves activitats vitals al màxim o sortir a buscar-se la vida com sigui per sobreviure, un camí que coneixem bé la gent de la cultura i de l'art en general. Potser precisament perquè no ens ve de nou resulta encara més depriment, injust i indignant.

És hora de definir les prioritats:

- Quin missatge ens quedarà? Amb quins valors i ideologia creixen els nostres infants?
- Quins són els drets que no estem disposats a deixar-nos prendre i què estem disposats a posar en joc per salvar-los.
- Quin és el nostre paper com a treballadors del lleure i formadors de circ?
- Hem de seguir complint deures i no reclamant drets?

Nosaltres volem seguir jugant i creixent amb els infants i joves.

Volem seguir complint les normes i amb aquestes volem seguir treballant, perquè sabem que la nostra activitat és important i necessària. Sabem que la nostra feina ajuda a formar persones que creuen en els drets i compleixen amb els seus deures. Reivindiquem que art i vida són inseparables, la cultura no és un mer decorat, un accessori, sinó un *medi per comprendre i exercir la vida*¹.

VOLEM:

1. Que ens deixin treballar amb mesures segures, per tal de no acabar amb el sector de l'educació artística no homologada. *Volem treballar.*
2. Que es contemplin ajuts adequats pels formadors/es i les escoles de circ no homologades.
3. Cal regularitzar la situació laboral dels treballadors de la cultura, adequant-se a l'especificitat del sector per acabar amb la precarietat crònica del sector cultural.
4. Que es valori l'acció socioeducativa que fem i el valor que la nostra feina aporta a la societat, a la cultura i a l'art, i es posi en relleu el dret dels infants, joves i adultes a practicar activitats físiques, artístiques i creatives, tan necessàries per a la salut de totes.
5. Des del món del circ volem reivindicar el dret a l'art perquè pensem que aquest també és el nostre deure envers la societat.

¹ Aquesta és una frase d'Antonin Artaud: "El teatre i el seu doble"